

**De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et
Principis Monasteriensis Decas**

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

1. Christophorus Bernardus Ratisbonâ redux. Reaßumit Comitia. Ordinum dissensio super modo collectandi. Civitates provocant ad Cæsarem.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](#)

34. Vindicias Soeietatis Plebs criminatur. Et Urbis innocentiam pari libello Senatus aſſerit. Eius summa.
35. Quid contra hac ovulget Princeps.
36. Indicuntur Comitia. Litteras evocatorias loco Monasteriensis Civitatis Warendorpium signat. Contra protestantur Monasterienses.
37. Principis in eos invectiva. Reffonsio Monasteriensem.
38. Tandem Senatus ſerio inquirit in nuperæ ſeditio-
nitis reos.
39. Armat ſe Suecia Rex. Varij de eo sermones.
40. Et copias auget Princeps. Et cum Principi-
bus Rhenanis fædus pacifcitur.
41. Tabulae federis.

DIgressus jam Ratisbonâ *Christophorus Bernardus*, præproperato iti-
nere reditum in Westphaliā *phorus* I.
maturabat. Celebratâ apud Epi- *Bernar-*
scopum *Paderbornensem*. in arce *Neobu-* dux re-
sanâ, nascentis Chriſti ſolennitate, die dux.
Divo Stephano ſacrâ, à Joanne Comite
Ritbergensi excipitur honorificè, lautoq;
habetur. Indè *Sassenbergâ* exounte anno
Monasterium revertit, ſummâ omnium
gratulatione. Mox interrupteda aliquan- *Reaſu-*
tis per Comitia innovari jubet, ad eaque mit in-
ut emergenti quotidie patriæ damno præve- *terrup-*
niret, celeriter finienda, animum, ope- *ta Comi-*
ramque omnem impendit. Inter *Ordi-* tia.

num igitur discordias, superantibus suffragiis, decreta est, evulgataque *capitatio*, ut in subsidium necessitatis publicæ, quisquis Provinciam habitans, nullo personarum discriminè, ratam partem confertet. Eam certè damnari nullâ ratione, sed velut salutare, opportuinumque remedium excipi debere, obtendebat Capitulum Cathedrale & Equestris Ordo. Quippe solis ferè paganis, ac misero cuíque, gravem hactenus fuisse Martis sarcinam, opulentioribus modico duntaxat oneri obnoxii, ut profectò æquum putarent, & hos partem calamitatis accipere; & illos dispergitto inter populares onere sublevari. At verò Civitates palam reluctabantur; cedere videlicet tributum illud, in solam suorum perniciem; nec majorem in ullo convinci iniquitatem; civium namque & opificum non tantum ejusdem, sed & unius ac alterius Civitatis disparem prorsus esse conditionem, ut vel his fieri gratiam, vel injuriam iis inferri necesse sit. Sed nec adeo tributi hoc genus, quam modum deposendi iniquum censeri, haud expectato nempe Civitatum assensu, à Capitulo & Nobilitate sola, inaudito hactenus exemplo decretum; causam quæ tangat omnes, non pluribus, sed omnium calculis approbari oportere; & quoniam istiusmodi capitatio à Principe contra morem majorum admissa

Civita-
tes pro-
vocant
ad Casa-
rem.

missa jam, ac publicata erat, gravata ex eo Civitates Cæfarem appellare. Certantibus ita, hinc querimoniis, & iteratâ ad superius Tribunal provocatione, illinc auctoritate & imperio, partium studiis, aliquot decurrunt mensis; quibus tam parum emonebatur decreta capitatio, quam Patria levabatur Suecorum præsidio. Præsentiscaens igitur *Christophorus Bernardus Lis* sisti-agrè adduci Civitates, immò ne adduci tur. quidem, remissius rem ursit: præfertim cum Monasterienses quinquaginta Imperialium nummorum millia (qualis ex eâ capitatione summa sperabatur) fide suâ coacturos se sponderent, & si reliquum deinde Parœciis pro more patrio imperaretur, congruentius multò, ac suaviore viâ, videret satisfieri posse Suecorum postulatis. Non ideo tamen, querebatur Capitulum *Capituli* & Nobilitas, creatam eâ cunctatione jactu- *& Nobilitum* ram Provinciæ compensari; quam quin- *querela.* quaginta Imperialium millia excessisse hac ratione supputabant. Ineatur *calculus* eorum, quæ à tam numerofo Clero, tam amplâ Nobilitate, tot utriusque sexus Religiosis, tantâ Ministrorum multitudine, à Magistratibus denique Civitatum, Oppidorumque, qui publicis nunc oneribus immunes essent, ex hac capitatione universali fuissent contributa; considerentur ingentes illi Ordinum sump-